

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Zuzany Bystřické a soudců Petra Pospíšila a Jana Jiráka v právní věci

žalobce: **A. T.**
bytem X
zastoupený advokátem JUDr. Jaromírem Josefem
sídlem Velkomoravská 378/1, 695 01 Hodonín

proti
žalovanému: **Krajský úřad Jihomoravského kraje**
sídlem Žerotínovo náměstí 449/3, 601 82 Brno

za účasti osob
zúčastněných na řízení: 1. **P. G.**
2. **M. G.**
oba bytem X
oba zastoupeni advokátem JUDr. Mgr. Jiřím Drobečkem
sídlem Štefánikova 4083/14, 69501 Hodonín

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 6. 2022, č. j. JMK 94243/2022, sp. zn. S - JMK 58263/2022 OÚPSŘ

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se **nepřiznává** náhrada nákladů řízení.
- IV. Osoby zúčastněné na řízení **nemají** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Při kontrolní prohlídce provedené dne 28. 7. 2020 ze sousedního pozemku parc. č. st. XA v katastrálním území T. (v tomto katastrálním území se nacházejí všechny nemovitosti, jichž se nyní projednávaná věc týká, soud proto dále již označení katastrálního území nebude uvádět) na stavbě *Rodinný dům č. p. X, parc. č. st. XB* Městský úřad Břeclav („stavební úřad“) zjistil závadu spočívající v nefunkčním dešťovém žlabu, pročež voda ze střechy tohoto domu přetéká přes žlab na sousední pozemek. Dne 30. 7. 2020 proto stavební úřad podle § 134 odst. 2 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), vyzval pod č. j. MUBR 115001/2020 žalobce coby vlastníka předmětné stavby ke zjednání nápravy v termínu do 30. 9. 2020. Kontrolní prohlídkou konanou dne 9. 12. 2021 stavební úřad zjistil, že náprava nebyla provedena. Následně proto rozhodnutím ze dne 21. 2. 2022, č. j. MUBR 26510/2022, sp. zn. MUBR-S 51447/2014 OSŘOŽÚ/Žu-338, nařídil žalobci podle § 134 odst. 3 stavebního zákona zjednat nápravu ve lhůtě 2 měsíců od nabytí právní moci rozhodnutí. Pro zjednání nápravy přitom stanovil dvě podmínky. Podle první z nich měla být *„provedena instalace nástřešního žlabu, který zachytí dešťovou vodu již na střeše objektu č. p. X (parc. č. st. XB) a dále přes stávající svislý odpad tuto vodu odvede mimo pozemek parc. č. st. XA vše k. ú. X. Dimenze nástřešního žlabu bude rozměr d – 10 mm, R.Š. = alespoň 500 mm. Součástí prací bude napojení žlabu na stávající svislý odpad, podkladní plech pod žlabem vč. okapnice vše v souladu s příslušnými ust. ČSN 73 3610 (vše viz příloha tohoto rozhodnutí obr. č. 40 přílohy tohoto rozhodnutí a Detail správného technického provedení ze znaleckého posudku č. 774/19 ze dne 08. 07. 2019, který vypracoval Ing. Jiří Šmíkmátor, znalec v oboru stavebnictví, specializace poruchy staveb, hydroizolace zdiva).“* Dle druhé podmínky měly být práce *„provedeny odbornou klempířskou firmou, která má k této činnosti živnostenské oprávnění.“*
2. Proti tomuto rozhodnutí se žalobce odvolal. Na základě odvolání žalovaný rozhodnutím ze dne 27. 6. 2022, č. j. JMK 94243/2022, sp. zn. S - JMK 58263/2022 OÚPSŘ, změnil napadené rozhodnutí stavebního úřadu tak, že za účastníka řízení dle § 27 odst. 1 správního řádu označil toliko žalobce (stavební úřad za účastníky tohoto typu považoval i osoby zúčastněné na řízení). Ve zbytku pak napadené rozhodnutí potvrdil a žalobcovu odvolání zamítl.

II. Shrnutí argumentů obsažených v žalobě

3. Žalobce ve včas podané žalobě proti rozhodnutí žalovaného v první řadě brojil proti závěru, že povinnou osobou je vlastník stavby, z níž se odvádí dešťová voda, bez ohledu na to, že závadový stav způsobila jiná osoba. V této souvislosti žalobce konstatoval, že P. G. započal s prováděním stavebních úprav na přelomu let 2011 a 2012. V dodatečném povolení stavby (rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 26. 3. 2012, č. j. MUBR 9868/2012) mu bylo mimo jiné uloženo, aby jako vlastník pozemku parc. č. st. XA umístil stávající odtok ze střechy žalobcovy nemovitosti č. p. X vložení do země svého pozemku pod úroveň nově budovaných terénních úprav. Do doby provedení těchto stavebních úprav přitom k zatékání srážkové vody z žalobcova domu nedocházelo. Ze dvou fotografií ze dne 29. 4. 2011 vložených do znaleckého posudku Ing. Šmíkmátora nelze nefunkčnost okapového žlabu zjistit. Naopak z fotografie ze dne 31. 7. 2016 je nefunkčnost žlabu naprosto zřejmá. Z toho plyne, že k závadě došlo až po stavebních úpravách provedených P. G. Tyto stavební úpravy navíc měly být podle dodatečného stavebního povolení uskutečněny stavebním podnikatelem se zabezpečením odborného vedení provádění stavby. Pokud by práce byly

prováděny specializovanou firmou, mohl by P. G. uplatnit právo z odpovědnosti za vady díla u zhotovitele a nikoli požadovat nápravu po žalobci.

4. Žalobce dále poukázal na předchozí rozhodnutí ze dne 30. 3. 2020, jímž žalovaný zrušil dřívější rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 16. 12. 2019, a v němž mimo jiné uvedl, že stavební úřad má vymezit povinnou osobu tak, aby byly v rozhodnutí zřejmé úvahy, na jejichž základě má být povinnost uložena právě žalobci. V nyní napadeném rozhodnutí ovšem tyto úvahy opět chybí. Na straně 8 rozhodnutí ze dne 30. 3. 2020 žalovaný dále zdůraznil, že je třeba vycházet ze stavebního zákona, který stanoví odpovědnost a povinnost jednotlivých subjektů podílejících se na procesu zhotovení stavebního díla a též odpovědnost za stavebně technický stav stavby.
5. Z výše uvedených důvodů žalobce navrhl, aby soud rozhodnutí žalovaného zrušil.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

6. Ve vyjádření k žalobě ze dne 14. 10. 2022 žalovaný uvedl, že není sporu o tom, že stávající podstřešní žlab je umístěn na střeše žalobcovy stavby, resp. je neodmyslitelným konstrukčním prvkem střechy, přičemž neplní svou funkci, neboť bezpečně neodvádí dešťovou vodu ze střechy, a to ani při mírném dešti. Zjednání nápravy závadného stavu dešťového žlabu, resp. zajištění funkčního odvodu dešťových vod dešťovým žlabem přísluší vlastníku stavby, a to podle § 154 odst. 1 písm. a) stavebního zákona a § 10 a § 25 vyhlášky č. 268/2009 Sb., o technických požadavcích na stavby. Ohrožení dešťovými vodami stékajícími ze střechy žalobce bylo třeba zamezit. V tomto řízení není rozhodující, zda k nefunkčnosti žlabu přispěla osoba odlišná od vlastníka stavby. Zásah do žalobcova střešního žlabu nebyl povolen rozhodnutím stavebního úřadu ze dne 26. 3. 2012. Pokud při provádění stavebních úprav sousedního domu došlo k neoprávněnému zásahu do žalobcova vlastnictví, lze situaci řešit občanskoprávní cestou. Důvodná není ani námitka ohledně chybějící úvahy o vymezení povinné osoby. Stavební úřad tuto úvahu uvedl na str. 7, 8 rozhodnutí ze dne 21. 2. 2022. Na základě uvedeného žalovaný navrhl, aby soud žalobu zamítl.

IV. Posouzení věci

7. Soud, v souladu s § 51 odst. 1 soudního řádu správního („s. ř. s.“) bez nařízení jednání, přezkoumal v mezích žalobních bodů napadené rozhodnutí žalovaného, jakož i rozhodnutí stavebního úřadu včetně řízení předcházejících jejich vydání, a shledal, že **žaloba není důvodná**.
8. Soud ze správního spisu ověřil správnost údajů, jež žalovaný uvedl na str. 3–5 napadeného rozhodnutí v rámci popisu dosavadního průběhu dlouholeté anabáze ve věci zjednání nápravy ohledně odvodu dešťových vod ze střechy žalobcova rodinného domu č. p. X (nacházejícího se na pozemku parc. č. st. XB). Nyní tedy postačí jen stručně konstatovat, že prvotní podnět P. G. o přetékání dešťové vody ze sousedovy (žalobcovy) střechy na pozemek v jeho společném jmění manželů (parc. č. st. XA) obdržel stavební úřad dne 14. 8. 2014. Postupem doby stavební úřad, který věc vedl pod sp. zn. MUBR-S 51447/2014 OSŘOŽÚ, vydal tři rozhodnutí (ze dne 17. 3. 2015, č. j. MUBR 17885/2015, ze dne 2. 9. 2015, č. j. MUBR 59782/2015, a ze dne 16. 12. 2019, č. j. MUBR 204790/2019), jimiž podle § 134 odst. 3 stavebního zákona nařídil žalobci zjednání nápravy. Každé z těchto rozhodnutí však na základě žalobcem podaných odvolání žalovaný zrušil (učinil tak rozhodnutími ze dne 10. 6. 2015, č. j. JMK 74806/2015, sp. zn. S-JMK 49278/2015 OÚPSŘ, ze dne 15. 12.

2015, č. j. JMK 159469/2015, sp. zn. S-JMK 136438/2015 OÚPSŘ, a ze dne 30. 3. 2020, č. j. JMK 50093/2020, sp. zn. S-JMK 19401/2020 OÚPSŘ). Před vydáním svého třetího rozhodnutí stavební úřad zajistil pořízení znaleckého posudku ohledně současného stavu a funkce předmětného dešťového žlabu (znalecký posudek č. 774/19 ze dne 8. 7. 2019, vyhotovený Ing. Jiřím Šmíkmátorem, znalcem v oboru stavebnictví, specializace poruchy staveb, hydroizolace zdiva). V návaznosti na třetí zrušující rozhodnutí žalovaného pak stavební úřad na místě stavby provedl dne 23. 6. 2020 kontrolní prohlídku, opakovanou dne 28. 7. 2020. Dne 30. 7. 2020 stavební úřad pod č. j. MUBR 115001/2020 vyzval žalobce podle § 134 odst. 2 stavebního zákona ke zjednání nápravy v termínu do 30. 9. 2020. Kontrolní prohlídkou konanou dne 9. 12. 2021 stavební úřad zjistil, že náprava nebyla provedena. Následně proto rozhodnutím ze dne 21. 2. 2022, č. j. MUBR 26510/2022, sp. zn. MUBR-S 51447/2014 OSŘOŽÚ/Đu-338, počtvrté nařídil žalobci podle § 134 odst. 3 stavebního zákona zjednat nápravu ve lhůtě 2 měsíců od nabytí právní moci rozhodnutí. Na základě žalobcova odvolání žalovaný rozhodnutím ze dne 27. 6. 2022, č. j. JMK 94243/2022, sp. zn. S - JMK 58263/2022 OÚPSŘ, změnil napadené rozhodnutí stavebního úřadu ohledně označení účastníka řízení dle § 27 odst. 1 správního řádu, ve zbytku pak rozhodnutí stavebního úřadu potvrdil a odvolání zamítl.

9. V žalobě podané proti rozhodnutí žalovaného žalobce v první řadě brojil proti závěru, že povinnou osobou je vlastník stavby, z níž se odvádí dešťová voda (tedy žalobce), bez ohledu na to, že závadový stav podle něj způsobila jiná osoba.
10. Této problematice se správní orgány řádně věnovaly. Stavební úřad při zjišťování skutkového stavu shledal, že stávající podstřešní žlab umístěný na střeše žalobcovy stavby (č. p. X na pozemku parc. č. st. XB) neplní svou funkci, neboť bezpečně neodvádí dešťovou vodu ze střechy, a to ani při mírném dešti, a podstatná část objemu srážek tak končí na sousedním pozemku parc. č. st. XA. Nefunkčnost stávajícího žlabu potvrdil i znalec. Proti tomuto izolovanému skutkovému závěru žalobce nevznáší nic. Stejně tak žalobce nečiní spornou samotnou skutečnost, že předmětný nefunkční dešťový žlab je konstrukčním prvkem střechy jím vlastněného rodinného domu č. p. X, z něhož má odvádět dešťové vody.
11. V návaznosti na tato skutková zjištění je nutno v první řadě konstatovat, že nefunkční dešťový žlab je nepochybně závadou stavby [v daném případě již stavby dokončené] ve smyslu § 10 odst. 1 písm. f), h) vyhlášky o technických požadavcích na stavby [podle nichž musí být stavba *navržena a provedena tak, aby neohrožovala život a zdraví osob nebo zvířat, bezpečnost, zdravé životní podmínky jejich uživatelů ani uživatelů okolních staveb a aby neohrožovala životní prostředí nad limity obsažené v jiných právních předpisech, mimo jiné i následkem nedostatečného zneškodňování odpadních vod a výskytu vlhkosti ve stavebních konstrukcích nebo na povrchu stavebních konstrukcí uvnitř staveb*] a § 25 odst. 1 téže vyhlášky [podle něhož musí střechy *zachycovat a odvádět srážkové vody, sníh a led tak, aby neohrožovaly chodce a účastníky silničního provozu nebo zvířata v přilehlém prostoru, a zabránovat vnikání vody do konstrukcí staveb*].
12. Dle § 134 odst. 2 stavebního zákona zjistí-li stavební úřad při kontrolní prohlídce stavby závadu, vyzve podle povahy věci stavebníka, osobu, která zabezpečuje odborné vedení provádění stavby a má pro tuto činnost oprávnění podle zvláštního právního předpisu („stavbyvedoucí“) nebo osobu vykonávající stavební dozor anebo vlastníka stavby, aby ve stanovené lhůtě zjednali nápravu. Podle odstavce 3 téhož paragrafu nebude-li výzvě ve stanovené lhůtě vyhověno, vydá stavební úřad rozhodnutí, kterým zjednání nápravy nařídí.

13. Jak z uvedeného ustanovení plyne, v případě zjištění závady při kontrolní prohlídce stavby může stavební úřad *podle povahy věci* vyzvat ke zjednání nápravy, popř. toto zjednání nápravy nařídít vlastníkoví stavby, stavebníkovi, stavbyvedoucímu či osobě vykonávající stavební dozor. Zákon přitom neurčuje závazné pořadí, v němž se má stavební úřad na tyto osoby obracet. Volbu povinné osoby ponechává na uvážení stavebního úřadu, které je ovšem limitováno povahou věci, přičemž základní povinnosti vyjmenovaných osob při přípravě, provádění a užívání staveb jsou stanoveny v § 152 a násl. stavebního zákona. Z aplikovatelných ustanovení lze přitom obecně dovodit, že při *provádění stavby* se bude stavební úřad ohledně zjednání nápravy obracet spíše bezprostředně (tedy např. přímo v rámci kontrolní prohlídky) na stavbyvedoucího či osobu vykonávající stavební dozor, a teprve u závažnějších závad bude dle okolností kontaktovat stavebníka, potažmo vlastníka stavby. Naopak u *dokončených staveb* lze z logiky věci předpokládat, že stavební úřad bude svoji pozornost směřovat vůči stavebníkovi [viz též definici v § 2 odst. 2 písm. c) stavebního zákona] a především pak vůči vlastníkoví stavby (není-li zároveň stavebníkem). Právě vlastník stavby je totiž dle § 154 odst. 1 písm. a) stavebního zákona povinen udržovat stavbu po celou dobu její existence.
14. Obrátil-li se tedy v dané věci stavební úřad v případě zjištěné závady dokončené stavby na žalobce coby jejího vlastníka, nelze bez dalšího dospět k závěru o nezákonnosti takového postupu, neboť shora citovaná ustanovení stavebního zákona takový postup nejen nevylučují, ale naopak ho presumují.
15. Žalobce nicméně v žalobě spojuje vznik závadového stavu na jeho stavbě se stavebními pracemi, které v minulosti coby stavebník prováděl majitel dotčených sousedních nemovitostí P. G. K této námitce je nutno v první řadě uvést, že vzhledem ke shora citovaným ustanovením stavebního zákona teoreticky nelze vyloučit uložení povinnosti zjednat nápravu stavebníkovi, který není vlastníkem závadou dotčené stavby, a to zejména v případě existence zjevné souvislosti mezi jím prováděnou stavbou (stavebními pracemi) a vznikem závady na jiné (nejčastěji sousední) stavbě. V nyní projednávané věci však taková souvislost nebyla prokázána.
16. Je nepochybné, že osoby zúčastněné na řízení (P. a M. G.) v letech 2011 a 2012 prováděly terénní úpravy na svém pozemku parc. č. st. XA. Tuto stavbu jim stavební úřad dodatečně povolil rozhodnutím ze dne 26. 3. 2012, č. j. MUBR 9868/2012, sp. zn. MUBR-S 52609/2011 OSŘOŽÚ/Ba-330, které nabylo právní moci dne 17. 4. 2012. Ze souvisejícího správního spisu, jakož i z rozhodnutí stavebního úřadu je zřejmá nejen skutečnost, že dodatečně povolená stavba se částečně dotýkala sousedního (žalobcova) domu č. p. X, ale též to, že byla prováděna za určité součinnosti žalobce – viz zejména body 3. až 7. podmínek pro provedení stavby – a to na základě dohody sjednané při ústním jednání spojeném s místním šetřením konaném dne 12. 1. 2012. Jak ovšem správně konstatoval žalovaný na str. 8 žalobou napadeného rozhodnutí, projekt, sjednaná dohoda, ani stavebním úřadem stanovené podmínky pro dokončení terénních úprav nijak neřeší samotný předmětný podokapní dešťový žlab, ale toliko pod ním umístěné svislé a ležaté odpadní potrubí. S tímto řešením žalobce souhlasil s tím, že „*uhradí respektive zakoupí na vlastní náklady odpadní potrubí*“, přičemž „*podstatná část potrubí bude použita stávající*“. Jak plyne z postupně pořizovaných fotografických příloh a zejména pak ze znaleckého posudku Ing. Šmíkmátora, oproti stavu v roce 2011 došlo k otočení směru odtoku předmětného dešťového žlabu o 180° (s uložení žlabu na původním háku) a jeho napojení na svislé a dále nově zřízené ležaté odpadní potrubí uložené v zemi, přičemž současně bylo odstraněno stávající delší odpadní potrubí

odvodňující předmětný žlab, instalované na fasádě žalobcova hospodářského objektu (lze předpokládat, že toto potrubí bylo použito na základě sjednané dohody).

17. Co je ovšem v nyní projednávané věci klíčové, ze zjištění znalce plyne, že k přetékání předmětného žlabu docházelo již v dubnu 2011, tedy ještě za původního stavu žlabu a odpadního potrubí a před stavebními úpravami provedenými stavebníkem G. (viz fotografie na str. 3, 4 znaleckého posudku). Znalec k tomu v posudku na str. 9 znaleckého posudku výslovně uvedl, že „[p]ředložené video z r. 2011 dokumentuje, že původní žlab nebyl způsobilý odvádět bezpečně srážkové vody ze střechy.“ Současně znalec shledal, že „stav dešťového žlabu nezpůsobil stavební zákroky p. G., nýbrž celkově špatný technický stav klempířských prvků v této části střechy domu p. T.“ Proti těmto skutkovým zjištěním a závěrům žalobce ve správním řízení nepředložil nic. Toliko k žalobě doložil čtyři fotografie dokumentující původní stav předmětného žlabu a na něj napojeného odpadního potrubí za slunečného počasí v květnu 2009 (jak plyne ze tří digitálních stop přiložených k těmto fotografiím). Těmito fotografiemi však soud neprováděl dokazování z důvodu jejich nadbytečnosti, neboť jednak je původní stav předmětného žlabu a souvisejícího potrubí zachycen na fotografiích, které již jsou obsahem spisu (a to zejména spisu vedeného o prováděných terénních úpravách), jednak ve znaleckém posudku je fotograficky zachycena situace přetékání žlabu za deště v dubnu 2011 ještě v době před provedením úprav. Z uvedených skutkových zjištění je tedy zřejmá nepravdivost relevantně nepodloženého žalobního tvrzení, že do doby provedení stavebních úprav k zatékání srážkové vody z žalobcova domu nedocházelo. K poznámce žalobce ohledně fotografií vložených do znaleckého posudku nutno dodat, že nefunkčnost předmětného žlabu je zcela jasně patrná jak z fotografie ze dne 29. 4. 2011, tak z fotografie ze dne 31. 7. 2016 (obě na str. 4 znaleckého posudku). Nebylo-li pak prokázáno, že k závadě spočívající v přetékání žlabu došlo v souvislosti se stavebními úpravami provedenými P. G., je pro věc zcela nerozhodné, zda tyto stavební úpravy byly uskutečněny svépomocí nebo stavebním podnikatelem se zabezpečením odborného vedení provádění stavby.
18. Lze uzavřít, že ve věci nebylo prokázáno, že by závadu na žalobcově domě způsobila jiná osoba. Stavební úřad tedy nepochybil, pokud povinnost zjednat nápravu uložil žalobci coby vlastníkově dotčené závadné stavby.
19. K žalobcově poukazu na dřívější rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 3. 2020, č. j. JMK 50093/2020, sp. zn. S-JMK 19401/2020 OÚPSŘ, nutno v první řadě konstatovat, že toto rozhodnutí sice bylo vydáno v rámci dlouholetého hledání řešení problematiky odvodu dešťových vod ze střechy žalobcova rodinného domu č. p. X (v tomto ohledu se tedy jedná o rozhodnutí fakticky předcházející nyní žalobou napadené rozhodnutí), nicméně šlo o rozhodnutí o odvolání žalobce proti jinému rozhodnutí stavebního úřadu než v nyní projednávané věci. V tehdejší věci žalobce napadl odvoláním rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 16. 12. 2019, č. j. MUBR 204790/2019, sp. zn. MUBR-S 51447/2014 OSŘOŽÚ/Đu-338. Jím sice stavební úřad také (tedy stejně jako v případě pozdějšího a nyní přezkoumávaného rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 21. 2. 2022) žalobci dle § 134 odst. 3 stavebního zákona nařídil „zjednat nápravu spočívající v provedení nástřešního žlabu, který zachytí dešťovou vodu již na střeše objektu č. p. X pozemku parc. č. st. XB v k. ú. X a dále přes stávající svislý odpad bude voda odvedena mimo pozemek parc. č. st. XA v k. ú. X“, vedle toho však žalobci s odkazem na znalecký posudek znalce Ing. Šmíkmátora uložil, že „[s]oučástí prací bude oplechování/lemování okolních zděných konstrukcí objektů (na pozemku parc. č. st. XA a parc. č. st. XB v k. ú. X), napojení žlabu na stávající svislý odpad, podkladní plech pod

žlabem vč. okapnice, vše v souladu s příslušnými ustanoveními ČSN 73 3610“. A právě tuto sekundárně uloženou povinnost shledal žalovaný v odkazovaném rozhodnutí ze dne 30. 3. 2020 problematickou. Na str. 8 tohoto rozhodnutí žalovaný skutečně obecně uvedl, že „stavební úřad nařídil odvolateli zjednání nápravy, a to zejména co se týká rozsahu a specifikace zjednání nápravy a vymezení povinné osoby, které byla povinnost uložena. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí nejsou zřejmé úvahy stavebního úřadu, které jej vedly k tomu, že uložil zjednání nápravy v rozsahu specifikovaném ve výroku rozhodnutí, ani důvody proč zjednání nápravy nařídil právě odvolateli.“ Stejně tak níže v textu na str. 8 žalovaný obecně konstatoval, že při volbě povinné osoby „je vždy třeba vycházet z úpravy stavebního zákona, který stanoví odpovědnost a povinnost jednotlivých subjektů podílejících se na procesu zhotovení stavebního díla, a též odpovědnost a povinnost za stavebně technický stav stavby.“ Z následujících odstavců je nicméně zcela jednoznačně patrné, že žalovaný shledal napadené rozhodnutí vadným proto, že stavební úřad nařídil žalobci „jako vlastníku stavby, v rámci zjednání nápravy provést mimo jiné též oplechování/lemování okolních zděných konstrukcí objektu na pozemku parc. č. st. XA v k. ú. X, přestože vlastníkem stavby na pozemku parc. č. st. XA v k. ú. X jsou P. G. a M. G.“ Po podrobném rozboru problematiky určení povinné osoby pak žalovaný v této souvislosti na str. 10 dále uvedl, že z výroku napadeného rozhodnutí není jednoznačně zřejmé ani to, „v jakém rozsahu má být provedeno ,oplechování/lemování okolních zděných konstrukcí objektů“, přičemž uzavřel, že „než stavební úřad přistoupí k opatřením ke zjednání nápravy, musí být jednoznačně zjištěn a prokázán závadný stav stavby, a zjednání nápravy může být nařízeno jen v nezbytném rozsahu.“

20. Tohoto doporučení se stavební úřad ve svém dalším postupu držel. Jak ve výzvě ke zjednání nápravy ze dne 30. 7. 2020 dle § 134 odst. 2 stavebního zákona, tak v rozhodnutí o nařízení zjednání nápravy ze dne 21. 2. 2022 dle § 134 odst. 3 stavebního zákona již rozsah nápravy omezil pouze na instalaci nástřešního žlabu na objektu č. p. X ve vlastnictví žalobce (včetně napojení žlabu na stávající svislý odpad, a instalaci podkladního plechu s okapnicí). V tomto rozhodnutí pak na str. 7, 8 výslovně konstatoval důvody, pro něž povinnost zjednat nápravu uložil právě žalobci. Žalovaný se posléze problematikou povinné osoby zabýval na str. 6, 7 nyní žalobou napadeného rozhodnutí ze dne 27. 6. 2022. Žalobcova námitka, že v rozhodnutí chybí úvaha, proč mu byla uložena povinnost ke zjednání nápravy, je tak lichá.

V. Závěr a náklady řízení

21. Soud tedy shledal námitky žalobce neopodstatněnými. Jelikož v řízení nevyšly najevo ani žádné vady, k nimž musí soud přihlížet z úřední povinnosti, zamítl žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
22. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl na základě § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce ve věci úspěch neměl (žaloba byla jako nedůvodná zamítnuta), a nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníkovi řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly.
23. Výrok o náhradě nákladů řízení osob zúčastněných na řízení se opírá o § 60 odst. 5 s. ř. s. V dané věci soud osobám zúčastněným na řízení neuložil žádnou povinnost, přiznání práva na náhradu dalších nákladů řízení pak tyto osoby ani nenavrhovaly.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 30. dubna 2024

Zuzana Bystřická v. r.
předsedkyně senátu